

[Helge Larsen.]

ning af at videreføre afspændingen. Vi har i det sidste år set, at der i forholdet mellem øst og vest, i forholdet mellem Sovjetunionen og USA-England, er sket betydelige fremskridt i retning af afspænding. Jeg tænker på aftalen om atomprøvestop i juli i fjor, nedskæringen — den gensidige nedskæring kan man vel sige — af forsvarsudgifterne i Sovjetunionen og USA for ikke længe siden, aftalen om at nedskære produktionen af beriget uran til atombomber og nu for ganske nylig aftalen mellem Sovjetunionen og USA om at genoprette gensidige konsultationsforbindelser mellem de to stormagter. Der ligger altså gennem de sidste år en udvikling, som ganske klart fører frem mod en afspænding eller en mindre spænding mellem de to områder i Europa. Det er mit partis ønske, at denne udvikling må fortsætte, og at vi fra dansk side i den udstrækning, vi kan gøre det, vil medvirke og bidrage til, at denne afspænding kan videreføres.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen og i øvrigt også det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på mit partis stilling på baggrund af udtalelsen fra vort landsmøde i Odense. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen kritiserede den højtærede landbrugsministers udtalelser ved den lejlighed. Det har det ærede medlem hr. Erik Eriksen lov til. Jeg synes dog — da det forekom mig, at det ærede medlem citerede landbrugsministerens udtalelser forkert — at det vil være rigtigt af mig at citere — med den højtærede formands tilladelse — fra landbrugsministerens manuskript, hvad der blev sagt om den sag, for at tingene kan stå ganske klart. Den højtærede landbrugsminister udtalte:

„Partiet stemte mod Danmarks deltagelse i NATO, fordi vi fandt, at dette mest var i overensstemmelse med Danmarks — og jeg tror i øvrigt også med NATOs interesser. Vi har ikke udtalt modstand mod, at frie vestlige lande sluttede sig sammen i et forsvarsfællesskab, som vi ikke mente Danmark skulle have været medlem af. I dag er Danmark medlem af NATO, og i et demokrati er det en selvfølge, at indgåede aftaler respekteres.“

Sådan faldt ordene.

Så vil jeg i øvrigt gerne — også i anledning af det ærede medlem hr. Poul Møllers bemærkninger — sige, at der er vel ikke noget mærkeligt i, at det radikale venstre ønsker disse problemer drøftet. Det ærede medlem kritiserede, at vi havde diskuteret Danmarks stilling i NATO og Danmarks stilling, når engang traktaten om NATO udløber. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var netop det ærede medlem hr. Poul Møller i den debat, vi havde i januar måned om fællesmarkedsproblemet, inde på NATO-problemet og det, der fra nogles side, men ikke fra min, er kaldt NATOs krise. Det ærede medlem rejste, hvis ikke jeg erindrer fejl — jeg skal finde citatet til i morgen — netop det spørgsmål, om Danmarks sikkerhedspolitik i forhold til NATO ikke burde tages op til drøftelse. Jeg tror derfor, det ærede medlem skulle være lidt forsigtig med at bebrejde andre, at de vurderer situationen i lys af den udvikling, der er sket. Det er meget muligt, at det ærede medlem hr. Poul Møllers og mit parti har forskellige udgangspunkter ved denne vurdering, men en saglig debat af disse problemer skulle der vel ikke være noget forkert i. Det er vel tværtimod noget, som er berettiget, og noget, som offentligheden og vælgerne har krav på at blive gjort bekendt med; det må derfor være berettiget at få denne diskussion ført igennem og få problemerne belyst.

Så skal jeg i øvrigt blot slutte med nogle ganske enkelte bemærkninger om spørgsmålet regeringsdannelsen. Jeg kan gøre det ganske kort, idet det ærede medlem hr. Erik Eriksen ganske kort har citeret, hvad det radikale venstres landsmøde i lørdags i en resolution, der vedtoges enstemmigt — det beder jeg det ærede medlem hr. Erik Eriksen bemærke sig — udtalte om, at det radikale venstre er rede til forhandling om regeringssamarbejdet under forudsætning af, at partiet får øget tilslutning, at tillige regeringspartierne opnår flertal i folketinget, samt at det vil være muligt at udforme et tilfredsstillende socialliberalt og udenrigspolitisk arbejdsprogram.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var meget interesseret i, at der her også stod „udenrigspolitisk arbejdsprogram“. Jeg kan fortælle det ærede medlem — og jeg tror for øvrigt ikke, det er nødvendigt at fortælle det ærede medlem det, men jeg gør